

ISBN: 978-625-7587-12-9

© 2018 Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.

ketebe.com

Ketebe Yayınları: 480

Klasik

Yayın Yönetmeni

Furkan Çalışkan

Dizi Editörü

Aykut Ertuğrul

Yayıma Hazırlayan

Kadir Daniş

Düzeltili

Meltem Ortakçı

Kapak

Harun Tan

Mizanpaj

Nilgün Sönmez

1. BASKI

Haziran 2021
İstanbul

Ketebe Yayınları

Sertifika No: 49619

Maltepe Mahallesi Fetih

Caddesi No: 6 Dk: 2

Topkapı 34010 İstanbul

Tel: 212 612 29 30

e-mail: ketebe@ketebe.com

Baskı ve Cilt

Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.

Cihangir Mah. Güvercin Cad.

No: 3/1 Baha İş Merkezi A Blok

Kat: 2 34310 Haramidere -

Avcılar / İstanbul Sertifika No: 44452

Tel: 212.412 17 00

© Özgün adı *Sanditon* olan eserin tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Sanditon

JANE AUSTEN

TÜRKÇESİ
BURAK IRMAK

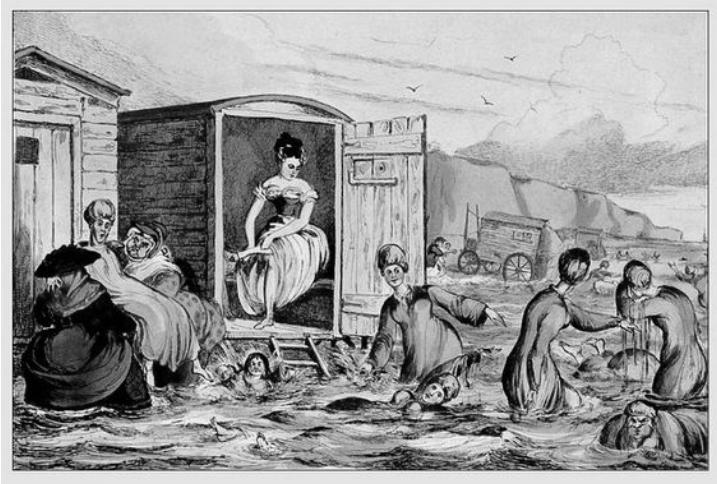
KETEBE

Jane Austen

16 Aralık 1775'te Hampshire, İngiltere'de doğmuştur. 12 yaşında hikâyeler yazmaya başlayan yazar, ilk kısa romanını 14 yaşında tamamlamıştır. 1801'de ailesiyle nefret ettiği Bath'a taşınmak zorunda kalmıştır. 1805'te babasının ölümünden sonra erkek kardeşlerinden birinin evinde annesi ve kız kardeşiyle yaşamış, 1808'de başka bir erkek kardeşinin kendisine sağladığı Hampshire'daki eve taşınmıştır. Yaşadığı sırada *Gurur ve Ön Yargı* (1813), *Mansfield Park* (1814) ve *Emma* (1816) romanları basılmıştır. Üstüne çalıştığı son roman olan *Sanditon*'ı sadece yedi hafta yazmaya devam edebilmiş ve sağlığı el vermediği için yarım bırakmak zorunda kalmıştır. Bu romana Sanditon adını kendisi vermemiştir. 1871'de eserin özetini bastıracağı zaman yeğeni James Edward Austen-Leigh bitmemiş olan bu romana "Son Eser" adını vermiştir. Başka bir yeğeni Anna Austen Lefroy kitaba "Sanditon" adını vermiştir. Ailesi arasında da Jane Austen'in bu romana "Kardeşler" adı vermek istediği de belirtilmektedir. *Sanditon* ilk kez tam metin olarak 1925 yılında yayımlanmıştır. *Northanger Manastırı* ve *İkna* romanları ölümünden sonra 1818 yılında basılmıştır. 42 yaşında vefat eden Jane Austen'in romanları günümüzde okurlar ve akademisyenler arasında hâlâ popülerliğini korumaktadır.

Burak İrmak

1989'da Tekirdağ'da doğmuştur. Dokuz Eylül Üniversitesi, İngiliz Dili ve Eğitimi bölümünde lisansını, İstanbul Aydın Üniversitesi, İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümünde yüksek lisansını tamamlamıştır. Jane Austen romanları üzerine bir kitap bölümü de yazmış olan Burak İrmak İngiliz Dili ve Edebiyatı alanında çeşitli konferanslar vermiştir. Halen bir üniversitede öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır ve çeviri çalışmalarına devam etmektedir.

Roman boyunca sık sık bahsi geçen deniz banyosuna ve banyo makinesine dair bir tasvir.

BÖLÜM 1

Bir beyefendi ve hanımefendi Tonbridge'den Sussex kıyıları-
nın Hastings ve Eastbourne arasında kalan kısmında seyahat
ederlerken ana yoldan çıkıp girdikleri çok bozuk, yarı kumlu
yarı taşlı yoldan çıkmaya çalışırken arabaları devrildi. Kaza o
yol üzerindeki tek beyefendinin evinin hemen önünde oldu.
Arabacı bu yöne sapması istendiğinde ilk olarak varacakları
yerin bu ev olacağını düşünmüştü ve yanından geçip gider-
lerken çok isteksiz bir hâli vardı. O kadar homurdandı, omuz
silkti, kendi hâline acıdı ve atlara yüklendi ki eğer yol, o ev
arkalarında kalır kalmaz öncesine göre tartışılmaz bir biçim-
de çok daha berbat bir hâl almasaydı arabayı bilerek devirdi-
ği düşünülebilirdi. (Araba kendi efendisinin arabası değildi.)
Arabacı çokbilmiş bir tavırla, bu yolda ancak yük arabala-
rının tekerlekleriyle emniyetle ilerlenebileceğini ifade etti.
Yavaş gitmeleri ve yolun darlığı sebebiyle düşüş çok şiddetli
olmadı ve beyefendi üstüne başına çeki düzen verip kendi-
ne eşlik eden hanımefendiye yardım etti. İkisi de ilkin birkaç
yerlerinin morarması ve biraz sarsılmış olmanın dışında bir
şey hissetmediler. Ama kendilerini kurtarmaya çalışırken
beyefendi ayağını burktu ve bunun farkına varmaya başladı.
Kısa bir süre sonra hem arabacıya olan serzenişlerini hem de
karısına olan tebriklerini kesmek zorunda kaldı, yol kenarına
oturdu ve kalkamadı.

Elini bileğine götürerek “Burama bir şey oldu,” dedi beyefendi. “Ama boşver canım,” diye devam etti kafasını kaldırıp karısına tebessümle bakarak, “Daha iyi bir yerde olamazdı herhalde. Her şerde bir hayır vardır. Belki de hakkımızda hayırlısı budur. Yakında hepimiz rahatlarız. İşte, sanırım tedavim orada.” Bu sözlerle uzaktaki bir tepede bulunan ormanın içine romantik bir edayla yerleşmiş düzgün yapılı kulübeyi gösteriyordu. Karısı bunun doğru olduğunu ummak için kendini zorluyordu ama endişeli ve korkmuş bir hâlde duruyordu. Ne bir şey önerebiliyor ne de yapabiliyordu. Birçok kişinin yardım etmeye geldiğini görünce ilk defa gerçekten rahatladı. Kaza geçtikleri evin yanındaki otlaktan fark edilmişti ve yaklaşanlar arasında beyefendi görünömlü, dinç, orta yaşlı bir adam da vardı. Bu kişi o sırada tırpancılarının arasında bulunan mülk sahibiydi. Tırpancılarının en iyilerinden üç dördü efendilerine katılmak için çağrıldılar. Çok uzakta olmayan tarlada ki diğer erkeklere, kadınlara ve çocuklara bir şey söylenmedi.

Adı Bay Heywood olan mülk sahibi oldukça kibar bir selamlaymayla yaklaştı. Kazadan dolayı oldukça endişelenmişti, bu yolu birilerinin kullanmayı denemesi şaşırtmıştı onu ve yardım etmeye hazırdı. Kibarlığı güzel davranışlarla ve minnetle karşılandı, bir iki adam arabacıya arabayı tekrar kaldırmak için yardım ederlerken, yolcu “Çok yardımseversiniz beyefendi, sözünüze inanıyorum. Bacağımdaki yara çok önemsiz ama böyle durumlarda zaman kaybetmeden bir cerrahın¹ görüşünü almak her zaman iyidir. Ancak yol şu anda benim kalkıp cerraha gitmeme izin verecek durumda olmadığından şu iyi insanlardan birini gönderip cerrahı çağırabilirsiniz memnun olurum.”

“Cerrah mı beyefendi?” diye cevap verdi Bay Heywood “Kor-karım ki burada cerrah bulamazsınız ama şu kadarını söyleyebilirim, cerrah olmadan da gayet iyi idare edebiliriz.”

1 18. yüzyılın sonları ve 19. yüzyılın başlarında İngiltere’de basit tıbbi vakalarla ilgilenen mahalle hekimlerine cerrah denirdi. (Dipnotlar mütercimindir.)

“Hayır, beyefendi, cerrahın kendisi eğer burada değilse ortağı da olur, hatta belki daha iyi olur. Ortağını görmeyi gerçekten de isterim. Ortağının gelmesini tercih ederim. Şu iyi insanlardan biri eminim üç dakikaya yanında olur. Evi buradan bile görebildiğime göre sormama gerek yok. (Kulübeye doğru bakarak) sizinki hariç buradan içinde bir beyefendinin olabileceği başka bir ev görmedik.”

Bay Heywood büyük bir şaşkınlıkla cevap verdi “Nasıl yani? O kulübede bir cerrah bulmayı mı umuyorsunuz? Bu köyde ne bir cerrah ne de ortağını bulamayacağınıza emin olabilirsiniz.”

“Özür dilerim beyefendi. Size karşı çıkıyormuş gibi görünüyorum ama belki bir sebepten ötürü bir gerçeğin farkında değilsinizdir. Belki de yer konusunda ben yanlışımıştır. Burası Willingden değil mi?”

“Evet, kesinlikle burası Willingden.”

“O zaman beyefendi, bu köyde cerrah olduğunu -bilseniz de bilmeseniz de- size kanıtlayabilirim. *The Morning Post*'tan ve *The Kentish Gazette*'den dün sabah Londra'da bizzat kendim kestiğim şu reklamlara rica etsem bir bakar mısınız? Sanırım boş konuşmadığımı anlayacaksınız. Bu reklamda tıp alanında, sizin köyünüzde biten bir ortaklığı göreceksiniz. Reklamda büyük bir işten, güçlü bir karakterden, saygın referanslardan, ayrı bir ofis açma isteğinden bahsediyor. Tamamını burada bulabilirsiniz.” diyerek ona uzunca iki yazı verdi.

Bay Heywood güler yüzle “Beyefendi, bir haftada bütün krallıkta basılmış tüm gazeteleri gösterseniz de beni Willingden'da bir cerrah olduğuna ikna edemezsiniz. Doğduğumdan beri elli yedi yıldır burada yaşadığım için, sanırım öyle biri olsa bilirdim. En azından burada pek bir işi olmadığını söylemeye cüret ederdim. Tabii ki sizin gibi beyefendiler arabalarıyla buradan sık sık geçiyor olsalardı bir cerrahın tepenin üstünde ev